

Exkurze v rámci výuky dějepisu – Terezín

Dne 14. 9. 2022 jsme vyrazili s paní učitelkou Světlíkovou na exkurzi do Terezína. V 7.30 jsme se sešli před školou, my, žáci 2 ZDL, natěšení na nové zážitky, poznatky a vědomosti. Jediné, co nám nepřálo, bylo počasí – jak se říká, lilo jako z konve.

V 8 hodin byli konečně všichni naloženi v autobusu a mohli jsme odjet. Cesta utíkala velice rychle, udělali jsme si jednu hygienickou přestávku. Někdo doplňoval zásoby jídla a vykupoval bufet u benzínové pumpy.

Okolo jedenácté hodiny jsme míjeli Malou pevnost. Smích, který se ozýval po celou cestu, najednou ztlchl. Každý koukal z okénka, působení atmosféry Terezína bylo silné.

Autobus nás vysadil u naší první zastávky – terezínského muzea. Zde jsme se usadili v kinosále, kde nám promítli film o rozvoji Terezína, Malé a Velké pevnosti a o začátcích terezínského ghetta. Po tomto dokumentu nás čekala samotná prohlídka. Někdo výstavu proběhl rychle, aby měl hotovo, ale někdo lupal po dechu. Životy osob, které se promítaly na malých obrazovkách, obrázky malých dětí, zákazy a příkazy na plakátech, a hlavně samotné lidské příběhy byly velmi emotivní.

Druhou zastávkou bylo bývalé židovské ghetto, které dnes slouží jako muzeum. Je až s podivem, že i v takových chvílích se lidé snažili žít „normálním“ životem – četli knihy, malovali obrazy, skládali hudbu, psali básně, sportovali... Třetím zastavením byly nedaleké Litoměřice, v nich rychlá obědová pauzička a krátká prohlídka města.

Naší poslední zastávkou byl samotný koncentrační tábor, ale také vězení Terezín. Cestou do tohoto areálu nám běhal mráz po zádech. Z jedné strany stromy, něco za nimi a z druhé rozlehlý hřbitov plný pomníků. Mně osobně naskočila husí kůže po celém těle, zatáhlo se mi hrdlo a ani jsem nedutala – vstup do samotné brány byl děsivý.

U vchodu si nás vyzvedl skvělý pan průvodce, se kterým se nikdo z nás nenudil. Víím, že to co povídal, byly strašlivé věci, ale on to pojal tak, že dokázal všechny zaujmout. Jeho historky, které čerpal z archivů a knížek, byly úžasné. Povídal nejen o založení, a hlavně o tom, jak zde žili židé a jak se k nim chovali dozorcí. Tahle slova mi brala dech. Hltala jsem každé jeho slovo o historických událostech, o osudech lidí, o tom, jak trpěli. Velmi silné příběhy. Z těchto exkurze se můžeme poučit a snažit se o to, aby se minulost neopakovala.

Děkujeme tímto paní učitelce Světlíkové za velmi zajímavou a poučnou exkurzi.

Marie Červená, žákyně 2 ZDL

Foto: Nikola Altmanová, Marie Červená, žákyně 2 ZDL

Na co se máme těšit v příštím čísle:

• Veškeré akce a aktivity měsíců září a října

• Projekty, zejména v rámci Erasmus+

• Sportovní akce

• Aktivity EVVO, především spolupráce se ZOO – prodloužení našeho „kmotrovství“ zebry bezhřívé

• ... a mnoho dalšího, co nám školní život přinese...

Minialmanach Vydání 7 Září 2022

SZŠ a VOŠZ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

VYDÁNÍ

7

ZÁŘÍ
2022

Minialmanach

toto vydání

Nový školní rok je tu!	Str. 1
Erasmus+ v Turecku	
Dny vědy a techniky ZČU	Str. 2
Osmiboj seniorů ve Zbůchu	
Nová panenka	Str. 3
Exkurze do Terezína	Str. 4

Slovo úvodem

Letní vzpomínky

Byla to holka jako obrázek. No, abych byla přesná: byla to holka samý obrázek. V kraťoučkých šortkách a tílku s úzkými ramínky seděla na předzahrádce restaurace na okraji městečka, své tělo vystavovala hřejícím slunečním paprskům a skutečně vypadala jako nasvícená galerie.

Bylo na co koukat: Na levém rameni měla vyšetovanou plačící dívku, na pravém hrozivě se šklebící lebku, která plynule přecházela do mořského vlnobítí, končícího až u konečků prstů. Levé předloktí jí zdobily girlandy růží, podobně měla i na stehně, tam dokonce i v barvě. Na druhém stehně vlk vyjící na měsíc, jedno lýtko opředené zněti pavučin (včetně příslušné havěti), druhé přeplácené podivnými runami Křídla andělská na zádech, do výstřihu jí střemhlav vlétal dravý pták... Krk měla vylepšený spirálou DNA, táhnoucí se od ucha až ke klíční kosti.

Jak říkám, bylo na co koukat, tudíž všichni hosté restaurace koukali. Zírali. S otevřenými pusami, nikdo dlouho nebyl schopen slova.

Až postarší načančaná dáma, sedící se skupinkou svých vrstevnic, zamumlala do šlehačky na vídeňské kávě: „To je hrůza, takhle se hyzdit!“

„No jo, asi nějaká revolta,“ reagovala polohlasně jedna z jejích kolegyně, a rychle svá slova ztlumila soustem punčového dortíku. Čímž dámy rozpoutaly diskusi, která nechávala netečnou pouze jednu osobu – onu pomalovanou dívku.

„Hele, Franto, takhle jsem moh' taky vypadat, kdybysme tenkrát v lapáku měli trochu šikovného tatéra,“ halasil odulý zarostlý muž, který se v letním hicu pařil ve flanelové košili a mašestrákách. „Ale bylo to hotový nemehlo, tak mám od něj jen jednu kérku!“ Na důkaz pravdivosti svých slov vyhrnul rukáv a všem okolo sedícím ukázal své předloktí, na němž šilhavý námořník s nepřírozně krátkými rukama objímal šerednou mořskou pannu.

U vedlejšího stolu se rozvaloval mírně zanedbaný padesátník s řídkými prošeďivými vlasy staženými do culíků. V uchu měl cvoček a kolem krku šňůrku korálků. Společnost mu dělal o generaci starší vzorně upravený pán s pečlivě zastříženou bradkou.

„Prej revolta,“ hartusil ten mladší, „blbost je to!“

„Prosím tě. Láďo,“ krotl ho starší, „vzpomeň si na sebe, když jsi byl mladý! Dlouhé vlasy, náušničky, korálky, vždyť to nosíš dodnes!“

Druhý jako by ho neslyšel: „Takhle přijít domů moje holka, já bych jí dal! To by koukala! Zmaloval bych jí zadek! Tahle by to taky potřebovala!“

Starší pán se lehce pousmál: „No, já nevím, jestli bys jí ještě někde nějak výrazněji zmaloval. Myslím si, že už je zmalovaná dost!“

Slávka Michálková

Nový školní rok je tu!

Ani jsme se nenadáli a bylo po prázdninách. Když jsem se ptala 1. září svých žáků, jaké byly prázdniny, jednoznačně mi odpověděli: „Krátké!“

Přesto na většině z nich bylo vidět, že změna je vítaná a že se do školy už docela těšili. Ze všeho nejvíce na své kamarády, a neméně i na různé mimoškolní akce, při kterých si většinou užijí spoustu zábavy.

Ve školním roce 2022/2023 jsme ve svých řadách přivítali mnoho nových žáků prvních ročníků – a to jak na střední, tak i na vyšší škole. Pedagogický sbor se rozšířil o několik nových kolegyně.

A tak 1. září i naše školní budova po dvouměsíčním prázdninovém podřimování opět ožila: byla náhle plná zvuků, pokřikování, smíchu a šumu, jak to má ve správné škole být. Teď už si můžeme pouze popřát úspěšný start do nového školního roku, žákům jen samé milé a vstřícné učitele, učitelům zas po všech stránkách vzorné žáky. Ať se daří nám všem!

◀ Před školou – čekání na kamarády a spolužáky

▲ Někteří „prváci“ ve své nové škole trochu bloudili...

◀ Žáci 4 ZDL už ve škole vše znají. Ale svůj poslední školní rok začínali trochu s respektem. Vždyť je čeká maturita!

Text článku: Ing. Jaroslava Michálková
Foto: Mgr. Ladislava Mutinská a Ing. Jaroslava Michálková

SZŠVOŠ

Dny vědy a techniky ZČU

V pátek 9. 9. se na náměstí Republiky konaly Dny vědy a techniky ZČU.

Tuto akci navštívili již tradičně žáci třídy 4 ZDL se svojí třídní učitelkou.

Interaktivní výstava, kterou uspořádaly všechny fakulty ZČU, proměnila centrum Plzně ve vědeckou laboratoř a představila jednotlivé obory z netradičního úhlu pohledu. Žáci se setkali s mnoha experimenty z běžného života, ale také s těmi, které nejsou hned tak k vidění. Většinu z nich si mohli vyzkoušet na vlastní kůži. Pobavili se a přesvědčili, že věda je opravdu pro každého a že se jí není třeba bát.

Ahoj, Slunce!

Chytrý hasičský oblek vyvinul tým z fakulty elektrotechnické. Naším dívkám moc slušel.

Někteří žáci třídy 4 ZDL se v sobotu 10. 9. individuálně zúčastnili prezentace složek IZS v Depu 2015 Hrdinové Plzně se vraci. Zde si mimo jiné vyzkoušeli oblek vodního záchranaře.

Text článku: Ing. Jaroslava Michálková
Foto: Ing. Jaroslava Michálková a žákyně 4 ZDL Vendula Dobrušková a Daniela Urbanová

Erasmus+ v Turecku – nádherné prodloužení prázdnin

Ve dnech 4. až 9. září proběhla další stáž v rámci programu Erasmus+, tentokrát v tureckém Izmiru. O tom, že se jednalo o akci velmi zdařenou, svědčí i dva příspěvky od zúčastněných žáků, dva různé pohledy na totéž:

Náš let z Prahy do Istanbulu nás čekal až v 9:20, avšak na letišti jsme potřebovali být již 3 hodiny před odletem. Po příjezdu na letiště se sešel náš tým „zájezdníků“ – Mája, Lucka, Baška a já. Po chvíli se objevil náš doprovod, pan učitel Malata a kolegyně Nikol, kteří se o nás starali po celou dobu zájezdu. Let z Istanbulu byl příjemný, služba Turkish Airlines nabízí pokrm v ceně letenek, takže jsme nebyli ani o hladu. Po přeletu do Istanbulu nastalo čekání šest hodin na další let do naše cílové destinace - Izmir, konkrétně Kusadasi, přímořské město, plné turistů, poblíž řeckých ostrovů. Turecká atmosféra byla nádherná, program byl pestrý a měli jsme o zábavu postaráno. Tentokrát byly na jednom místě dva projekty, ten náš zaměřený na ekologii (Eco Art) a poté druhý zaměřený na digitalizaci (Digital Smarts). Proto se celá tato skupina skládala přibližně z 60 členů. Byly zde dva týmy Turků, dva týmy Italů, poté týmy Estonců, Řeků, Rumunů, Maďarů a náš český tým.

Měli jsme příležitost se také vykoupat v příjemně teplém moři, což bylo přímo dokonalé zakončení prázdnin. Na konci týdne jsme se všichni rozloučili, obdrželi jsme certifikáty o absolvování Erasmus+ projektu a další den ráno jsme se vydali domů. Prvně autobusem na letiště, následně opět dvěma lety do Prahy, kam jsme přiletěli zhruba kolem sedmé večer.

Celkově byl zájezd velmi vydařený a všichni jsme si ho velice užili.

Kristián Hordynský, 4 ZDL

Hned druhý týden školy čtyři žáci naší školy navštívili Turecko, konkrétně oblast Kusadasi.

Zapojili jsme se do programu Eco Art, avšak spolupracovali jsme i se skupinou Media Smarts. Dohromady spolu přišlo do interakce devět států, a sice ČR, Turecko, Maďarsko, Itálie, Rumunsko, Francie, Španělsko, Estonsko a Řecko. Prošli jsme seznamovacími hrami, workshopy a kulturním vzděláváním. Ve středu se konal celodenní výlet, na kterém jsme navštívili antickou památku Ephesus, kapličku Panny Marie a vesnici Sirince, která se může chlubit svými domácími produkty. Doba návštěvy se opravdu povedla, jelikož jsme mohli zažít typické oslavy Turecka v datum vzniku jejich samostatného státu. Neminulo nás ani koupání v čistém teplém moři.

Poslední dny se vyvíjely ve spíše pohodové a rodinné citění. Měli jsme více času komunikovat mezi sebou, přičemž jsme hráli typickou tureckou hru OKEY! U společné řeči v anglickém jazyce se popíjel čaj a vyměňovaly se informace o rodných zemích. Na závěrečné večerní oslavě jsme se bohužel museli rozloučit se svými nově získanými mezinárodními přáteli a pomalu se ladit zpátky na českou mentalitu a mateřský jazyk.

Turecku a tureckým hostitelům patří velké díky za krásný týden.

Lucie Šlehoferová, 4 MSR

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

Osmiboj seniorů ve Zbůchu

Dne 7. 9. 2022 se žáci ze třídy 4CPS účastnili Osmiboje seniorů – Memoriálu Petra Štainigla ve Zbůchu. Žáci po celou dobu pobytu v Centru pobytových a terénních sociálních služeb doprovázeli seniory a pomáhali jim absolvovat jednotlivé disciplíny. Program byl pestrý, soutěžilo se v různých disciplínách, a hlavně klienti byli s pomocí našich žáků velmi spokojeni.

Zde je krátké zhodnocení žáků třídy 4CPS:

Celý den bychom zhodnotili velice kladně. I o nás bylo moc hezky postaráno. K dispozici byl pro nás postavený stánek s občerstvením, ze kterého jsme si kdykoliv mohli něco vzít. Nechyběl ani teplý oběd. Sportovní akce se zúčastnilo 7 týmů, které měly za úkol splnit 8 disciplín. Disciplíny se skládaly z lukostřelby, hodů diskem, hodů míčkem na plechovky, z chytání rybiček, nechyběly poznávačky, hrály se kuželky, petang a rovněž se střídalo ze vzduchovky. V závěru celého Osmiboje bylo vyhlášení výsledků a každý, kdo se této akce zúčastnil, si s sebou odvezl malé dárečky a pohár.

Jsem hrdá na své žáky, protože byli pochváleni i zástupci Magistrátu města Plzně, Sociálního odboru pod jejichž záštitou se Osmiboj pořádá.

Mgr. Alena Štroblová

Vítáme vás do života

Dvě radostné zprávy nás zastihly na začátku tohoto školního roku – narození dvou miminek.

Dne 28. srpna 2022 ve 14.17 hod. se naší kolegyni Petře Novákové narodil synek Adam, vážil 3 550 g, měřil 50 cm.

Dalším chlapečkem je Sebastián Kunc, který se narodil 12. září 2022 kolegyni Klárcě Bedzírové.

Oběma chlapečkům přejeme do života mnoho zdraví, štěstí a lásky, jejich maminkám hodně radosti z dětiček a co nejméně starostí s nimi.

Adam Novák

Sebastián Kunc

NAŠE ZDRÁVKA

Nová panenka

V září přibyla ve vitrině s panenkami ve zdravotnických uniformách jedna nová. Jedná se o sestřičku ve vojenských „maskáčích“.

Zařazení této panenky mezi ostatní „modelky“ je reakcí na 24. únor 2022, kdy Rusko rozpoutalo raketovým útokem a pozemní invazí válku na Ukrajině.

Terčem útoků se staly rovněž nemocnice a zdravotnická zařízení.

Tato válka dramaticky proměnila podmínky, v nichž na Ukrajině pracují lékaři, zdravotní sestry i další zdravotnický personál. Musí improvizovat, řešit zcela nové situace a zvládat velký přísun pacientů ve vážném stavu s válečnými zraněními. V důsledku války se mění i péče o chronicky nemocné a rovněž je nutné bránit šíření infekčních onemocnění, která se objevují kvůli špatným hygienickým podmínkám.

Proto se v době války změnil i oděv sestry – připomíná vojenskou uniformu.

A ukrajinské sestřičky se – jako správní vojáci – nevzdávají.

Text a foto: Ing. Jaroslava Michálková

Žáříjová příloha

Podzimně

Tak už tady máme doopravdový podzim. Letos nepřišel pozvolna, nenápadně po špičkách, jak obvykle přichází. Letos se přihnal rychlostí blesku, ze dne na den, těžkými dešťovými kapkami rozdupal a ostrým větrem zchladil letní idylu...

V úterý 13. září jsem ještě byla letní rozdováděná stále ještě trochu holka, druhého dne jsem lehké bavlněné šaty vyměnila za sukni s halenkou a sáčkem (o punčochách ani nemluvě), místo vklouznutí do žabek jsem se vtěsnila do lodiček – a stala se ze mne důstojná podzimní učitelka.

No, škoda, velká škoda... z léta zbyly jen vzpomínky. A je zajímavé, že zážitky z tohoto posledního léta se krásně prolínají a doplňují se zážitky z lét předchozích...

Jednu z nejkrásnějších letních vzpomínek mám spjatou s řekou Otavou. Ano – žádná moře, velehory ani žádná světová velkoměsta, ale nádherná a jedinečná šumavská říčka...

A nedá mi to, abych se s vámi nepodělila o verše. Tuto báseň napsal Karel Šys a vydal ji ve sbírce Chvály jižních Čech. Je nazvaná pozimní Otava:

*Tam kde se dva stromy stýkají
vždy nejkrásněji prší
Už první jívy natáhly
své slabikové uši
Ty první jívy smuteční . . .*

*Po řece táhne vítr za vlasy
schovanky jimž nedá dorůst do krásy
Nebe vody k nebi vzduchu ční...*

Jeden obrázek pozdně letní Otavy jsem vám vložila do záhlaví této přílohy.

Krásné podzimní dny, ať už na březích Otavy nebo na jiných vašich oblíbených místech, vám přeje

Slávka Michálková

čtete ještě

Slavnostní vyřazení absolventů

Str. 1

Projekt Erasmus+ pokračuje...

Str. 2

Ještě jedna významná akce červnová: Slavnostní vyřazení absolventů školy

Mezi nejšťastnější a zároveň nejsmutnější okamžiky studia určitě patří poslední setkání maturantů ze SZŠ a absolventů VOŠ se svými učiteli a spolužáky.

Vždyť předávání tolik vysněného maturitního vysvědčení nebo diplomu patří vždy k nezapomenutelným okamžikům v životě každého z nás.

Všichni slavnostně upravení, pozvaní hosté, vedení školy se scházejí, aby se naposledy setkali, vzájemně si poděkovali a popřáli vše nejlepší do dalšího života.

Takové okamžiky jsme zažili 3. 6. 2022 s maturanty v sále SPŠ dopravní. Tamtéž 20. 6. 2022 pak následovalo vyřazení absolventů VOŠ, pouze absolventi oboru DNT obdrželi své diplomy 17. 6. v učebně 108. Květiny, úsměvy, štěstí i slzičky... a už vylétáme do skutečného života!

Text článku: Mgr. Ladislava Mutinská

Foto: Mgr. Ladislava Mutinská,
David Čajka (žák 2 ZDL)

Projekt Erasmus+ pokračuje i v tomto školním roce

V září se žáci a studenti naší školy zúčastnili dalších akcí v rámci projektu Erasmus+.

Zprávy studentek VOŠ ze Slovinska a Slovenska nám poslal kolega Mgr. Jan Malata, koordinátor projektů:

Funded by
the European Union

Naše stáž ve Slovinsku

Čtyři studentky ze SZŠVOŠZ Plzeň jsme se rozhodly zúčastnit projektové stáže Erasmus + ve Slovinském městě Celje. A takhle probíhaly naše dny ...

Abychom se mohly tohoto projektu zúčastnit, musely jsme projít výběrovým řízením. Po úspěšném splnění výběrového řízení přišlo na řadu vyplnění několika dokumentů nezbytných pro odjezd.

Náš projekt začal několikahodinovou cestou skrz Českou republiku, Rakousko a téměř celé Slovinsko. Po příjezdu nás uvítalo malebné městečko Celje. Po ubytování jsme se rozhodly prozkoumat uličky městečka a společně se seznámit.

Všední dny jsme využily ke srovnání ošetrovatelské péče ve Slovinsku a v Česku v řadě ošetrovatelských specializací. Zajímavé bylo porovnávat naše zkušenosti a schopnosti, jelikož v naší skupině z Čech jsme byly studentky ze střední, ale tak i z vyšší odborné školy.

Během stáže jsme také vypracovávaly několik projektových úkolů, kdy jsme srovnávaly ošetrovatelství v České republice a ve Slovinsku.

Projekt jsme završily zhodnocením stáže s ředitelkou školy a prezentací před místními studenty, po které proběhla diskuse o tématech našeho projektu. Naší stáž přijela posoudit i vedoucí učitelka ošetrovatelské péče Mgr. Ilona Jančová.

Po předávání certifikátů o absolvování stáže jsme se rozloučili se Slovinskem a vydaly se zpět k našim studijním povinnostem v České republice.

Klára Lísková, Petra Chrastilová, studentky 3 DDS

A jak na to jdou na Slovensku?

Občas si během stáže klademe otázku, co nám tato stáž dala? Obě jsme po přihlášení na odbornou stáž do Nitry na Slovensku očekávaly nové odborné zkušenosti, a tak tomu opravdu bylo. Už po prvních okamžicích na stáži jsme si mohly všimnout určitých nedostatků. Získaly jsme nový pohled na zdravotnictví, protože české a slovenské zdravotnictví se v určitých aspektech liší. Než jsme na stáž vyrazili, očekávaly jsme, že zdravotnictví na Slovensku bude jiné než to naše. Co byste si mysleli vy, než byste na Slovensko vyrazili? Financování na Slovensku je jiné než u nás, proto i přístup k novým věcem. Obě země spojuje velký nedostatek zdravotnického personálu. I tak jsme byly překvapené, že zde je nedostatek personálu vážnější než u nás. Nedokážeme si představit se v tak malém počtu starat o celé oddělení, ale zvládají to výborně, a to na nich obdivujeme. Myslím si, že nejsme jediné, které ten nedostatek zarazil tolik. Nepřijde vám to taky nemyslitelné jako nám? Jedna a občas dvě sestry na celé oddělení? Obdiv patří pouze a jenom jim, protože i přes starosti a stres, který si prožívají, si dokáží zachovat milou tvář a vlídný přístup. Dalších viditelných rozdílů si dokážeme povšimnout na zdravotnických pomůckách např. jiné pomůcky na odběr krve či jiné metody při odborných výkonech. Také si můžeme povšimnout, že zde na Slovensku si spoustu věcí musí sestřičky udělat samy, ale my v Česku už toho máme spoustu nachystaného.

Nepřijde vám také, že jsme docela rozmazlení? Nám chodí pomůcky skoro jako na stříbrném podnosu k okamžitému použití, naopak sestřičky na Slovensku si je musí vyrábět samy. Například namotávání tampónků. Přijde nám to nepraktické.

Také se nám líbilo, že na každém oddělení byla paní profesorka, která zařídila žákům odborné výkony. Bylo vidět, že mají vštípené správné, učebnicové postupy. Pozitivem českého přístupu je, že se dokážeme naučit samostatnosti a nebojíme se personálu ptát, pokud jsme zrovna na oddělení, kde paní učitelku nemáme. Co myslíte vy? Jsou lepší odborné praxe s učitelkami, či bez nich? My si myslíme, že obojí má své plusy a mínusy.

Na závěr bychom chtěly říct, že jsme rády za tuto zkušenost a uvědomily jsme si, jak jsme rády za naše zdravotnictví, co se týká zmodernizování pomůcek a metod. Jsme obě moc rády za zkušenosti, které jsme na stáži získaly a uvědomily jsme si spoustu věcí. Děkuje se za tuto příležitost.

Lenka Růžičková a Sabina Müllerová

